

IVN-krant

Nieuwsbrief Internationale Vereniging voor Neerlandistiek

Inhoud

2	Olifanten in Suriname, Jaap Grave
8	Overpeinzingen uit Leuven (07), Joop van der Horst
9	Taalvaardigheid op 't web (8) Johanna Roodzant en Arthur Verbiest
11	Nieuws van het certificaat Nederlands als vreemde taal
12	Tentoonstellingenagenda
14	Congressen, colloquia, symposia
15	Van de IVN
15	Van de voorzitter
15	Naamswijziging Neerlandica extra muros
16	Concept-missietekst
16	Berichten van buiten de muren
18	Berichten van binnen de muren
20	Bericht uit Woubrugge en Leiden
21	Colofon

Ga naar www.ivnnl.com voor actuele vacatures in Brno, Munster, Oldenburg en Poznan.

Olifanten in Suriname

Jaap Grave (Berlijn)

Als we de rotonde naderen vraag ik Aniel Gangadin, onze gids naar Fort Nieuw Amsterdam en de plantage Peperpot, of het klopt dat veel mensen meteen nadat die voor het verkeer werd vrijgegeven in hun auto zijn gestapt om voor het eerst van hun leven over een rotonde te rijden. 'Ik ook', geeft hij meteen toe, 'ik heb dat ook gedaan.' 'Kunnen we dan misschien...', begin ik, maar ik hoef mijn vraag niet af te maken. De buschauffeur heeft meegeluisterd en zet in voor een extra rondje. Breed grijnzend kijkt hij vervolgens om naar een bus vol studenten. Een luid applaus is zijn deel. We zijn in Suriname.

Berlijn is een slaperig dorpje op een uurtje van Paramaribo.

Dat er studenten Nederlands van de Freie Universität Berlijn en de Universiteit Leipzig naar Suriname gaan, is niet vanzelfsprekend. Weliswaar maken beide vakgroepen regelmatig studiereizen naar Nederland of Vlaanderen, maar nadat Suriname lid van de Nederlandse Taalunie was geworden, was bij Matthias Hüning en Ulrike Vogl al snel het idee geboren om een studiereis naar Suriname te organiseren. Er werd – ondergetekende had zich inmiddels bij de twee ideeëngevers gevoegd – een uitgebreide aanvraag geschreven die vervolgens bij de DAAD (de Deutscher Akademischer Austauschdienst) werd ingediend. Ondanks de honderden aanvragen die de DAAD jaarlijks krijgt, werd die van ons positief beoordeeld. Vervolgens stelde het 'Fachbereich Philosophie und Geisteswissenschaften' van de FU Berlin een substantieel bedrag voor de studiereis ter

beschikking. Nu de zotte inval moest worden uitgevoerd, bleken er tussen papier en praktijk werelden te liggen. Het echte werk begon. Ulrike Vogl gaf in Berlijn en Leipzig colleges over Suriname en Bert Paasman en Michiel van Kempen gaven gehoor aan de uitnodiging om gastcolleges te geven. Door de grote afstand is de organisatie van een reis naar Suriname moeilijk. Contacten ter plaatse zijn nodig. Tijdens het schrijven van de aanvraag hadden we contact opgenomen met Lila Gobardhan-Rambocus, de opleidingscoördinatrice van het IOL (Instituut voor de Opleiding van Leraren) in Paramaribo. Op het IVN-congres dat in augustus 2006 in Gent plaats had, hadden we elkaar persoonlijk leren kennen en had zij haar steun nog eens bevestigd. Daar hebben we dankbaar gebruik van gemaakt. Zo moest er gewoekerd worden

**'één van de
deelnemers (...)
heeft tantes,
neven en nichten
in Paramaribo.'**

met ons budget dat niet toereikend was omdat de prijzen voor allerlei toeristische activiteiten op Europees niveau lagen. Lila Gobardhan legde het contact met gidsen voor

stadswandelingen en het uitstapje naar Brownsberg. Ook familie bood uitkomst: één van de deelnemers aan de studiereis, Ira Wilhelm, die eerder een leeropdracht literair vertalen aan de FU had, heeft tantes, neven en nichten in Paramaribo. Die waren blij met het bezoek van het verre Duitse familielid en verrast over de komst van zoveel Duitse studenten. De accommodatie van de studenten die wij via internet hadden gevonden werd bekeken en goed bevonden en ze zochten appartementen voor de docenten. We hadden geld, een druk programma en genoeg studenten die mee wilden. Het was eind februari 2007. De reis kon beginnen.

Cultuurschok

Al vanuit de lucht is het Surinaamse landschap overweldigend: de bossen hebben geen monocultuur, het zeer afwisselende bladerdak wordt doorsneden door roodbruine wegen en kronkelige rivieren. Af en toe zie je een huisje, stedelijke civilisatie ontbreekt. Wie na een vlucht van negen uur op de luchthaven Johan Adolf Pengel in Suriname uit het vliegtuig stapt, stuit allereerst op een muur van warmte. De winterjas die vanuit het koude Berlijn was meegenomen maakt plotseling een misplaatste indruk. Je moet je bijna een weg banen door de wattige warmte en je neus kan de vele vreemde geuren niet thuisbrengen. De cultuurschok zet zich voort tijdens de taxirit naar Paramaribo: het verkeer rijdt links en gezien de ongelukken die we in de komende weken zullen zien, zijn we niet de enigen die daar moeite mee hebben. Langs de weg staan armzalige vervelozes houten hutjes naast protserige villa's. In enkele daarvan, horen we later, wonen drugsbaronnen.

Van die natuur is in Paramaribo weinig terug te vinden. Af en toe staat er nog een boom langs de straat maar parkeerplaatsen lijken belangrijker te zijn. 's Avonds en 's nachts zijn de straten uitgestorven. Als het regent – en als het regent regent het hard – staan de straten in een mum van tijd onder water waardoor de gaten in het wegdek niet meer te zien zijn. Paramaribo verandert in een derdewereldstad.

Eerste beelden

Wat we willen is moeilijk te omschrijven: de studenten hebben tijdens de colleges veel informatie gekregen over de verschillende bevolkingsgroepen, de meertaligheid en de geschiedenis van het land. Iedereen heeft verder veel gelezen – van primaire literatuur van onder anderen Astrid Roemer, studies van Michiel van Kempen tot reisgidsen. Als je vervolgens op de plaats van bestemming bent aangekomen, kun je de bevestiging van dat vage beeld zoeken of je overgeven aan nieuwe indrukken. Geloven we verder in het beeld van de vreedzaam mét, en niet alleen naast elkaar levende bevolkingsgroepen in Suriname? Of zijn we als Europeanen – mede met de recente gebeurtenissen in Joegoslavië in het achterhoofd – daarvoor te cynisch geworden en kunnen we dat niet meer geloven?

'het zeer
afwisselende
bladerdak wordt
doorsneden door
roodbruine
wegen en
kronkelige
rivieren.'

We besluiten eerst een kader te scheppen met echte beelden: een bezoek aan Fort Zeelandia, gecombineerd met een stadswandeling. Fort Zeelandia, waar het Surinaams Museum is gevestigd, symboliseert niet alleen het verleden maar ook de hedendaagse politiek. Daar werden in 1982 vijftien mensen door het militaire bewind vermoord. Mensen met wie we in Suriname over politiek praten, zijn terughoudend. Toch zijn ze niet a-politiek. Velen luisteren bijvoorbeeld naar de debatten in het parlement die live op de radio te volgen zijn. Men is verontwaardigd over het gebrek aan daadkracht van de politici. Maar kennelijk heeft Suriname kwalitatief onvoldoende

Op excursie bij Staatsolie

politici en dat heeft, luidt één van de verklaringen, mede te maken met het feit dat er direct voor de onafhankelijkheid in 1975 veel mensen naar Nederland zijn vertrokken en velen na de staatsgreep (anderen hebben het over een 'revolutie') en de decembermoorden voorzichtig zijn geworden. In een kleine gemeenschap als Suriname kent iedereen wel iemand die daarbij betrokken was. Om te verduidelijken hoe klein die is: de Berlijnse wijk Pankow waar ik woon, telt ongeveer even veel inwoners als Suriname. Tevens brengen we die dag een bezoek aan Peperpot, ooit een florerende koffieplantage. Onze gids vertelt dat de aarde in Suriname onvoorstelbaar vruchtbaar is. Als je naar een kaart kijkt waarop al die oude plantages te zien zijn, vraag je je af wat er met Suriname aan de hand is. Door de regen slaat ook de stemming om: bevinden we ons misschien in een land in verval? We krijgen uitleg:

plantages zijn alleen rendabel door de inzet van veel arbeidskrachten en de lonen in Suriname liggen in vergelijking met de omringende landen te hoog. Bovendien zijn de prijzen voor fruit en koffie op de wereldmarkt weer te laag. Dus overwoekert de natuur alles wat ooit in cultuur is gebracht. En dat in een razendsnel tempo. Nico Waagmeester, een cultureel antropoloog die een lezing over Suriname komt geven, zal onder meer betogen dat Suriname zelf heel weinig onderneemt en pas door druk van verschillende internationale organisaties tot activiteit overgaat. We twijfelen maar vinden zijn verhaal niet overtuigend.

Waagmeesters betoog wordt tenietgedaan door ons bezoek aan Staatsolie, een Surinaamse onderneming, ten dele opgezet door idealistische Surinamers die vastbesloten waren iets voor hun land te doen. Staatsolie levert het bewijs dat Surinamers in Suriname wel degelijk iets kunnen opbouwen. Het verhaal van het bedrijf is vastgelegd in een boek dat Cynthia McLeod in 2005 ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum heeft geschreven. Je kunt het lezen als een spannend jongensboek: in eerste instantie had niemand vertrouwen in de olieboringen maar inmiddels is het bedrijf uitgegroeid tot een onderneming waar tegen de zeventienhonderd mensen werken. We krijgen een rondleiding over de raffinaderij vlakbij Paramaribo en gaan vervolgens naar de olievelden in Saramacca. De filologen in de bus moeten af en toe diep in hun geheugen graven om hun kennis van de middelbare school weer naar boven te halen. We zijn vooral onder de indruk van het zelfbewustzijn en het doorzettingsvermogen van de Surinaamse oliemensen.

Duitsers!

Het is voor deze groep die bijna in het geheel uit Duitsers bestaat een opmerkelijke ervaring dat Duitsland in een Nederlandstalig land een positieve connotatie heeft. Als we langs de kerk van de Evangelische Broedergemeente lopen die dit jaar haar 550-jarig jubileum viert, blijkt dat er net een kerkdienst is afgelopen. Door de stroom bezoekers uit de kerk veranderen we plotseling van toevallige

voorbijgangers in toeschouwers van een negentiende-eeuwse kostuumfilm. We zien dames in prachtige jurken en nog mooiere hoedjes in het gezelschap van heren in plechtige pakken. Eén van hen spreekt Matthias Hüning aan en als hij vertelt dat hij uit Duitsland komt is de man zichtbaar verheugd. Hij blijkt het Duits nog te beheersen – het was letterlijk de taal van zijn moeder.

'toeschouwers van een negentiende-eeuwse kostuumfilm'

Ook de Duitse kunstenares Sabine Ensberg-Steinhoff heeft gehoord dat we in Suriname zijn. Ze nodigt ons uit in haar galerie. Buiten heeft zij een tent opgezet en er staat een koelbox vol drank. Binnen zijn hapjes en schilderijen. Haar levensverhaal is stof voor een roman en biedt meer dan genoeg aanknopingspunten voor een geanimeerd gesprek. Zij blijkt niet ver van Leipzig te zijn geboren en is vóór de bouw van de Muur uit de DDR gevlucht. In de jaren zestig studeerde zij in Berlijn, vervolgens leerde zij een Surinamer kennen met wie ze vanwege de discriminatie in Duitsland naar Suriname is gegaan. Nu woont en werkt ze al dertig jaar in Paramaribo waar ze tevens een drukkerij heeft. De gesprekken in de galerie worden in het Duits, Nederlands en Engels gevoerd. Die meertaligheid – en in Suriname worden nog veel meer talen gesproken – is een van de bijzondere elementen van de Surinaamse samenleving. Alleen de Chinezen, die veelal in supermarkten werken, spreken geen Nederlands.

De natuur

Natuur is hier iets anders dan natuur. Binnen en buiten zijn in West-Europa strikt gescheiden en de natuur mag alleen binnenkomen als wij ervoor kiezen: een kamerplant op een tafeltje, geflankeerd door een kom goudvissen en een slaperige hond eronder. Buiten harken we ijverig perkjes en trekken onkruid uit de grond. In Suriname is alles anders. Niet alleen hebben de kamerplanten zoals wij ze kennen hier de afmetingen van reusachtige bomen maar ook de dieren trekken zich niets aan van grenzen. Ze vliegen doelgericht in je oren of kruipen in je broekspijp.

Op de Brownsberg

Onze meest intensieve kennismaking met die onbekende natuur was het natuurreservaat Brownsberg op zo'n drieëneuhalf uur van Paramaribo dat we via een grotendeels hobbelige laterietweg bereiken. Het laatste stuk naar de bergtop is steil en leidt naar een plateau met appartementen. In onze jeugdherberg staan bedden met matrassen die het daglicht lang niet meer hebben gezien. Het ruikt er alsof er maandenlang een kudde olifanten in heeft gehuisd. Wij houden van olifanten, noodgedwongen.

Op Brownsberg gaan we wandelen tot we er bijna bij neervallen. Alles is ongewoon groen en de paden zijn glad en vol wortels. Na het avondeten krijgen we een lezing over milieubeheer van onze gids Errol Gezius. Het gaat om natuurbehoud en de negatieve invloed van buitenlandse natuurbeschermingsorganisaties in Suriname.

Zijn verhaal illustreert opnieuw het zelfbewustzijn van jonge Surinamers. Brownsberg mag dan wel een van de grootste toeristische trekpleisters van Suriname zijn waarvoor ervaren reizigers door tropische landen vermoedelijk hun neus ophalen, maar voor ons is het buitengewoon opwindend. Vooral de avondwandeling met zaklantaarn: we zien schorpioenen en vette duizendpoten. Boven op de berg hebben we een prachtig uitzicht. Het licht blijft uit en er wordt zelfs enkele minuten zwijgend naar de omgeving

gekeken die door de maan wordt verlicht. Ondanks de geringe afstand die we hebben afgelegd, kost deze wandeling zoveel energie dat de meesten na terugkomst doodmoe in slaap vallen: al dan niet op de matrassen, buiten in hangmatten of in de bus. De volgende ochtend staan we vóór zes uur op om naar de zonsopgang te kijken. Als de nevelflarden wegtrekken en het groen oplicht, horen we brulapen die hun territorium verdedigen.

Het is een hartverscheurend kabaal dat ze in koor voortbrengen tot de leider van de groep met een korte brul laat weten dat het wel genoeg is. Na het ontbijt staat de volgende wandeling op het programma: naar twee andere watervallen. Nu wordt het menens. Trappen zijn provisorisch en op de wandelpaden groeien dikke boomwortels. De wandeling is vermoeiend maar wordt nooit een werkwandeling. Dat de toeristische infrastructuur in Suriname in vergelijking met veel andere landen weinig ontwikkeld is (zelfs hier op de druk bezochte Brownsberg), is in sommige berichten aanleiding tot kritiek. Niet alleen de natuur maakt alles goed – of het nu een wurgboom is of de vele felgekleurde hagedissen die rond het middaguur actief worden – ook de vriendelijkheid en het

opgewekte humeur van de Surinamers die we ontmoeten werken aanstekelijk.

En de andere dieren in het bos? Die trekken zich niets aan van de bezoekers in de eet- en slaapzalen. Dus vliegen ze rakelings over de borden nasi en bami waardoor een paar studenten met capuchons op hun hoofd zitten te eten. Gekko's kruipen over de muren. Op een gegeven moment zit er zelfs een pad op de wc-bril. Er is niemand meer die gilt.

'Als de nevelflarden wegtrekken en het groen oplicht, horen we brulapen die hun territorium verdedigen.'

Het werk

Lila Gobardhan ontving ons op 5 maart op het IOL en opnieuw bleek dat zij binnen de Surinaamse maatschappij een belangrijke positie inneemt. Ze had mij niet alleen gevraagd een persbericht over onze studiereis te schrijven (die vervolgens in Suriname Times verscheen), maar organiseerde ook een interview van een uur in het populaire programma Niet zo maar een gesprek van Willy Alberga bij Radio Apintie. Op het IOL hielden – na een kort welkomstwoord van directeur Marshall en Lila

Gobardhan zelf – Matthias Hüning een presentatie over de studie Nederlands in Duitsland, Ulrike Vogl over de meertaligheid in het onderwijs in Nederland en Duitsland en drie studenten vertelden over hun motivatie om in Duitsland Nederlands te gaan studeren. Op die ochtend was tevens Astrid Roemer aanwezig die in het kader van haar status als writer in residence een lezing gaf over haar roman Lijken op liefde. De volgende dag was er een samenvatting van deze ochtend op het Surinaamse journaal te zien. Via Lila Gobardhans oud-studenten kregen onze studenten bovendien de gelegenheid om een ochtend mee te lopen op vier middelbare scholen in Paramaribo. Daar werden zij met nieuwsgierige scholieren geconfronteerd en moesten zij vragen beantwoorden over

Duitsland. Tevens konden zij zelf veel leren over de onderwijssituatie in Suriname. Voor de meesten van hen behoorde dit bezoek tot de hoogtepunten van de studiereis.

Net als in Duitsland, zijn er bij het vak Nederlands op het IOL weinig mannelijke studenten. Voor Suriname is dat, aldus Lila Gobardhan, geen bewijs van de geringe status van het vak maar juist een teken van geslaagde emancipatie. Onderwijs en cultuur zijn in Suriname belangrijk: scholieren en studenten zijn ervan doordrongen dat zij hun kans moeten grijpen. Ook de generatie rond de dertig met een goede opleiding beseft dat zij het land mee moet helpen opbouwen. Het is een duidelijke boodschap die in de meeste gevallen positief wordt uitgedragen – een verademing in vergelijking met de negatieve stemming die er in Duitsland over het onderwijs heerst of de onverschilligheid die er in brede kringen ten aanzien van literatuur bestaat.

'Wie heimwee naar de DDR heeft, kan hier zijn hart ophalen.'

Ter afsluiting

Na drie weken Suriname weet ik minder dan voor ik vertrok. Dat ligt er paradoxaal genoeg ook aan dat de mensen Nederlands spreken en je op de kaart Nederlandse en Duitse plaatsnamen terugvindt – weliswaar zijn ze

eerst flink door elkaar geschud en vervolgens over een tropisch land uitgestrooid. Daardoor is het kader waarin ik de nieuwe indrukken wil verwerken veel te Nederlands.

In de schaarse vrije uurtjes heb ik in Paramaribo op een terras gezeten vlakbij het stalletje van de heer Netheid die vruchtensappen verkoopt. 's Middags komen er veel scholieren langs die herkenbaar zijn aan hun overhemd of poloshirt. De winkeliers vrezende de horden scholieren: hoewel ze voorbereid zijn op veel klanten – in sommige winkels die bepaald niet groot zijn heb ik twintig verkopers geteld – mogen er maar twee scholieren tegelijk naar binnen. Kennelijk hebben de verkopers voldoende tijd om naast het verkopen nog andere dingen te doen want op bordjes bij de ingang wordt vermeld dat zij op het werk geen bezoek mogen ontvangen. Wie heimwee naar de DDR heeft, kan hier zijn hart ophalen.

Vanaf het terras heb ik een goed overzicht over schommelende Surinamers en jonge Nederlandse stagiaires die rood verbrand met forse tred voortstappen of zelfs fietsen. Ze zijn hier al langer want ze trekken zich niets meer aan van Surinamers die hun aandacht proberen te trekken met sissen en zoengeluiden. De zon schijnt fel, een briesje brengt wat verkoeling. Aan de overkant komt luide salsamuziek uit de speaker die buiten de platenwinkel staat. Ik ben niet de enige die daarvan geniet. Af en toe maakt iemand een paar danspasjes. Ik ben in Suriname.

Freie Universität Berlin
jaap.grave@gmx.de

Overpeinzingen uit Leuven (07)

Gebaar

Louise M. Alcott wordt tegenwoordig niet veel meer gelezen, geloof ik. Dat is vroeger bepaald anders geweest. Als ik haar opzoek in de catalogus van de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag, vind ik een lange reeks van vertalingen en herdrukken, tot ver in de twintigste eeuw. Zelf ben ik in het bezit van Uit Tante Jo's snippermand. tweede druk, Rotterdam 1902.

Ik vermeld dit boek zo graag omdat het mijn eerste eigen boek was. Ik moet zes of zeven zijn geweest, ik kon net lezen, en ik zal mijn vader mijn diep verlangen wel gemeld hebben om ook zelf een echt boek te bezitten. Een eigen boek. En hij heeft me dan dat boekje van Louise Alcott gegeven. Mijn stempel staat nog op het schutblad, want ik had een drukdoos. Ik ben gestrand op bladzijde drie; dit was anno 1955 geen kost voor iemand die een half jaar kon lezen. Hetgeen overigens mijn vreugde om dit trotse bezit allerminst verkleinde. Louise Alcott leefde van 1832 tot 1888, heeft veel geschreven, en had daarmee ook veel succes. Haar bekendste boek is *Little Women* (1868-1869), terecht opgenomen in de reeks Penguin Popular Classics. Dat heb ik zojuist gelezen, en het is prachtig. Aan de ene kant absoluut en volstrekt verouderd; aan de andere kant: zo goed geschreven, en zo alleraardigst verteld, dat nog steeds duidelijk is wat een goede schrijfster Alcott was. Het boek is trouwens ook historisch buitengewoon interessant. Een voorbeeld. Een van de vier zusjes bezoekt de buurman, die eerst nors leek maar weldra een erg goed mens blijkt. Na een korte kennismaking lezen we: "That answer pleased the old gentleman; he gave a short laugh, shook hands with her, and, putting his finger

under her chin, turned up her face, examined it gravely, and let it go, saying with a nod: "You've got your grandfather's spirit" (in mijn editie bladzijde 50).

Dat gebaar, van die vinger onder de kin, om het hoofd te heffen, treft me. Ik ken het goed, maar beseft meteen dat ik het in geen dertig of veertig jaar meer gezien heb. Het moet verdwenen zijn. Het was iets van de volwassene, die daarmee tamelijk dwingend aandacht vroeg van een kind. Ik heb het talloze malen gezien, en ook zelf meegemaakt. Intussen heb ik de leeftijd van genoemde old gentleman, en zou dus in de positie verkeren voor dat gebaar, maar ik laat het wel uit mijn hoofd. Ondenkbaar. Het zou nu als uiterst kwetsend of vernederend ervaren worden. Dat was het destijds overigens stellig niet. Maar er is iets veranderd, ik weet niet wat, en je ziet het nooit meer.

In het Groot gebarenboek der lage landen, van Herman Pieter de Boer, met de duidelijke maar moedwillig lelijke tekeningen van Pat Andrea, komt het niet voor. Terecht; want dit gebaar bestaat niet meer. Ik zou het zelfs helemaal vergeten zijn, als het niet voorkwam bij Louise Alcott.

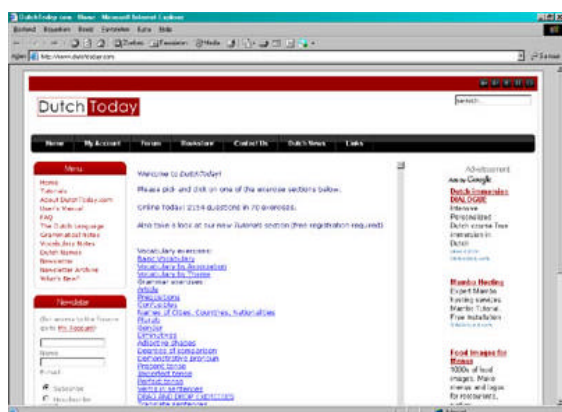
Joop van der Horst

Kroniek 8

Taal(vaardigheid) op 't web

Johanna Roodzant (Duisburg - Essen) en Arthur Verbiest (Madrid)

Dragoman Talen, een bureau uit Dordrecht dat vertalingen en taaltrainingen verzorgt, is de drijvende kracht achter www.dutchtoday.com. Deze webstek richt zich in eerste instantie op een publiek van expats die in het Nederlandse taalgebied (gaan) verblijven, maar wil ook andere, Engelstalige, belangstellenden aanspreken. Momenteel biedt de site zeventig oefeningen op het gebied van woordenschat en grammatica en nog wat brokjes informatie over het Nederlands zelf. Verder vinden we er een tamelijk summier grammaticaoverzicht en nog wat rijtjes met valse vrienden en woorden die verwarring zouden kunnen opleveren omdat ze verschillende betekenissen hebben.

De webstek

DutchToday is sober en spartaans ingericht: de achtergrond is wit, de zwarte knoppen bovenaan leiden naar servicepagina's binnen en buiten de site, met onder andere een boekenlijst, die je laat uitkomen bij bol.com, een forum en een contactmogelijkheid. In het menu aan de linkerkant staat in rood gemarkeerd waar je allerlei informatie kunt vinden (hier kun je ook naar de tutorials, waarover hieronder meer en naar het nieuwsbrievenarchief) en aan de rechterkant staat een rijtje, op de doelgroep toegesneden, advertenties. Rechtsboven staat een vijftal knoppen waarmee de lettergrootte en de breedte van de tekst aangepast kan worden en een balkje met een zoekoptie om DutchToday zelf te doorzoeken. In het midden staat, in blauwe letters, het oefenmateriaal waar het ons voornamelijk om gaat, en rechtsonder is een teller te vinden. Het geheel ademt een sfeer van zakelijkheid uit, niet in het minst vanwege de aanwezigheid van commerciële aanprijzingen.

De structuur

Zoals gezegd staat de oefenstof centraal en deze is ingedeeld in twee hoofdrubrieken: woordenschat en grammatica. Binnen deze categorieën is er een onderverdeling gemaakt op onderwerp, ook worden categorieën als nieuwe oefeningen, vertaalzinnnetjes en sleepoefeningen onderscheiden.

Om van de tutorials gebruik te maken kun je een eigen account aanmaken waarmee je ook toegang tot de forums krijgt waar vragen kunnen worden gesteld en kan worden gediscussieerd over grammaticale problemen, woordenschat en het leven in Nederland en België. Deze forums moeten nog echt op gang komen, maar we hebben goede hoop dat hier levendige discussies kunnen ontstaan en interessante informatie zal worden uitgewisseld tussen expats en andere geïnteresseerden. Voor docenten kunnen deze forums zeker ook interessant zijn, omdat ze een aardig beeld kunnen geven van waar anderstaligen mee worstelen in het Nederlands of in Nederland en/of Vlaanderen.

De inhoud

Deze webstek richt zich niet op de uitleg van grammatica. De schema's dienen naar onze mening meer als geheugensteuntje dan als naslagwerk. Er wordt alleen getoond, niet uitgelegd en zo wordt het ook aangekondigd. Dientengevolge gaat het hier niet om een substituuut voor een taalcursus, maar om extra materiaal waarmee flink geoefend en herhaald kan worden. De context schittert ook door afwezigheid: woorden worden stelselmatig

geïsoleerd aangeboden. Er wordt weer ouderwets gewerkt met eindeloze rijtjes woordjes met de Engelse vertaling ernaast. Of dit nou echt zinvol is vragen we ons toch wel af.

Bij de preposities gaat het beter, deze moeten wel in zinvolle contexten worden ingevuld. Aan en naar staan hier tegenover elkaar en zo ook in en op. Verder is er een zinvolle oefening met preposities in combinatie met werkwoorden. Van alle oefeningen met werkwoorden is er maar één waar de werkwoorden in een zin moeten worden ingevuld. Ook hier ligt het accent weer op de vorm en niet op de betekenis, laat staan op het gebruik.

De oefenvormen zijn ronduit eenzijdig te noemen. Bij de meeste oefeningen gaat het om het realiseren van de correcte vorm van een gegeven woord. Verder zijn er vooral vertaal oefeningen. Woordjes Engels-Nederlands, Nederlands-Engels of door elkaar en een enkele oefening waar zinnestjes moeten worden vertaald. Helaas is er weinig aandacht besteed aan mogelijke varianten. I'm not married kan enkel en alleen worden vertaald met Ik ben niet getrouwd. Woorden als ongehuwd of single worden fout gerekend.

Bij de tutorials worden drie onderwerpen behandeld: de werkwoorden, substantieven in het meervoud en substantieven met een vrouwelijke uitgang. Deze taalhelp wordt stapsgewijs in de vorm van 'bladzijden' aangeboden waar doorheen gebladerd kan worden. Dat is bij de werkwoorden goed uitgewerkt en kan zeker dienen om de kennis van de regels nog eens op te frissen. De andere twee onderwerpen zijn van beduidend mindere kwaliteit en daarbij wordt zelfs oefenmateriaal aangeboden waar nog van alles aan mankeert. Al met al zijn de tutorials teleurstellend te noemen: de systematiek is ver te zoeken, de onderwerpen zijn zeer

willekeurig gekozen en naar de uitwerking zou nog eens goed gekeken moeten worden. We hopen dan ook dat er binnenkort nog flink aan geschaafd gaat worden.

Technisch

De makers raden aan Mozilla Firefox te gebruiken, maar met de Internet Explorer werkt deze webstek ook prima. Voor de tutorials moet je je aanmelden. Dit is geheel gratis en de registratie verloopt in het algemeen vlot.

De grammaticaoverzichten kunnen gemakkelijk worden geprint.

Bij de meeste oefeningen kan de leerder kiezen hoe hij de oefening wil doen: als multiple choice, of zelf het antwoord typen, wel of niet de hoofdletters respecteren en al dan niet het lidwoord toevoegen. Verder kan de volgorde waarin de items worden aangeboden worden aangepast. Met deze technische hulpmiddelen wordt tegemoetgekomen aan de wensen van een zelfstandige leerder.

'Voldoet een taalboekje uit vroeger tijden ook?'

Conclusie

We vragen ons af in welke behoefte de makers van deze site nu precies willen voorzien en wat hun didactische visie is. Zeker, er zijn handige stampoefeningen te vinden, maar is het dan de moeite waard daar een aparte site voor te maken, of voldoet een taalboekje uit vroeger tijden ook? Ook zijn de rijtjes met bijzonderheden leuk en informatief, maar veel meer dan een serie bij elkaar geraapte weetjes is het niet en zijn die weetjes dan nodig om in het Nederlands goed te kunnen functioneren in beroep of bedrijf? De forumfunctie geeft aan dat er wel degelijk ook een interactieve insteek aanwezig is. Jammer dat die communicatieve kant zich tot het forum heeft beperkt en niet heeft weten door te dringen tot de oefeningen.

zie ook www.ivnnl.com - 'taalvaardigheid op 't web' - daar vindt u ook het bijbehorende signalement in een overzichtelijke opmaak

Nieuws van het certificaat Nederlands als vreemde taal

Erkenningen van de certificaten PTHO en PAT in Nederland en Vlaanderen

Het afgelopen jaar heeft het CNAVt veel werk gemaakt van de erkenning van de certificaten Profiel Taalvaardigheid Hoger Onderwijs (PTHO) en Profiel Academische Taalvaardigheid (PAT) als voldoende bewijs van beheersing van het Nederlands om in te stromen in een Nederlandse of Vlaamse hogeschool of universiteit. Deze actie was succesvol. Op dit ogenblik geeft al een flink aantal hogescholen en universiteiten vrijstelling van een toelatingsexamen Nederlands voor aankomende buitenlandse studenten die in het bezit zijn van één van de certificaten. Hieronder treft u een overzicht van de stand van zaken van april 2007. Een aantal universiteiten en hogescholen overweegt op dit ogenblik nog de certificaten te erkennen. Voor een actuele stand van zaken en een toelichting kunt u onze website www.cnavt.org raadplegen.

Universiteiten Nederland	Erkenning PAT	Erkenning PTHO
Rijksuniversiteit Groningen	x	x
Universiteit Twente	x	
Universiteit van Amsterdam	x	x
Universiteit van Maastricht (Gezondheidswetenschappen)	x	x
Universiteit van Tilburg	x	x
Vrije Universiteit Amsterdam	x	x
Universiteit Utrecht	x	x
Radboud Universiteit Nijmegen	x	x
Technische Universiteit Eindhoven	x	x

Hogescholen Nederland	Erkenning PAT	Erkenning PTHO
De Saxion Hogeschool in Deventer, Enschede en Apeldoorn	x	x

Universiteiten Vlaanderen	Erkenning PAT	Erkenning PTHO
Universiteit Antwerpen	x	x
Universiteit Gent	x	

Hogescholen Vlaanderen	Erkenning PAT	Erkenning PTHO
Katholieke Hogeschool Leuven		x
Karel De Grote - Hogeschool vzw	x	x
Katholieke Hogeschool Mechelen	x	x
Hogeschool Gent	x	x
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst ² (W&K)		x
Provinciale Hogeschool Limburg		x
Europese Hogeschool Brussel (EHSAL)	x	
Katholieke Hogeschool Kempen	x	x

Relatering van de CNaVT-examens aan het Europees Referentiekader (ERK)

De komende tijd zullen we werk maken van de officiële relatering van onze profielexamens aan het ERK. We beginnen de komende maanden met de examens Profiel Taalvaardigheid Hoger Onderwijs (PTHO) en Profiel Maatschappelijke Taalvaardigheid (PMT).

Zowel examentaken als prestaties van kandidaten zullen via verschillende procedures door taal- en toetsexperts gerelateerd worden aan schalen van het ERK. Voor de selectie van minimale kandidaatprestaties zullen we gebruikmaken van domeinexperts van de beide profielen.

Vanaf september 2007 zullen we de overige profielexamens (PAT, PPT, PTPB en PTIT) relateren.

Conferenties, symposia, docentenbijeenkomsten

Het CNaVT zal de komende maanden op de volgende conferenties aanwezig zijn:

- 30 mei 2007, Nedersaksen, Duitsland, Studententagen für Niederlandischlehrer, presentatie + workshop over de toetsenbank CNaVT
- 18 en 19 augustus 2007, Kopenhagen, Denemarken, regiobijeenkomst Noord-Europa van universitaire docenten Nederlands

Tentoonstellingenagenda

In deze rubriek vindt u informatie over speciale tentoonstellingen in musea in Nederland en Vlaanderen. Alle in deze rubriek opgenomen tentoonstellingen hebben een relatie met de Lage Landen. Kijk ook eens op: www.tento.be en www.museumserver.nl

Meesters en Molens van Rembrandt tot Mondriaan

In het kader van het jaar van de molens is een reizende tentoonstelling te bezichtigen in drie musea. Uitgangspunt voor de tentoonstelling is de artistieke interpretatie van de molen door Nederlandse meesters vanaf de zeventiende eeuw. Er zijn schilderijen, tekeningen en prenten te zien van Rembrandt, Van Goyen, Hobbema, Van Gogh, Jongkind, Sluijters, Mondriaan en vele anderen.

In het Noordbrabants Museum wordt bovendien aandacht besteed aan de geschiedenis van de molen in Nederland en aan de technische aspecten, de producten e.d.

Tot en met 28 mei 2007

Noordbrabants museum,
Verwersstraat 41, Den Bosch
Openingstijden: dinsdag tot en met vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur, weekend van 12.00 tot 17.00 uur
www.noordbrabantsmuseum.nl

Van 17 juni tot en met 2 september 2007

Museum Bredius, Lange Vijverberg 14, Den Haag
Openingstijden: dinsdag tot en met zondag van 12.00 tot 17.00 uur
www.museumbredius.nl

Van 18 september tot en met 9 december 2007

Drents museum, Brink 1, Assen
Openingstijden: dinsdag tot en met zondag van 11.00 tot 17.00 uur
www.drentsmuseum.nl

Amstelveen

Cobra museum, Sandbergplein 1
Openingstijden: dinsdag tot en met zondag van 11.00 tot 17.00 uur
www.cobra-museum.nl

Tot en met 3 juni 2007
Lucebert, tekeningen

Tegelijk met de grote overzichtstentoonstelling in Schiedam (zie verder in deze rubriek) vindt in het Cobra-Museum een tentoonstelling plaats van 47 tekeningen die Lucebert maakte in de periode 1948-1993.

Op de begane grond is de vaste collectie van werken van andere CoBrA-kunstenaars te zien, zoals Karel Appel, Constant, Corneille, Theo Wolvekamp e.a.

Antwerpen

Koninklijk museum voor schone kunsten,
Leopold de Waelplaats
Openingstijden: dinsdag tot en met zaterdag
van 10.00 tot 17.00 uur, zondag van 10.00 tot
18.00 uur
www.kmska.be

Tot en met 27 mei 2007

Vlaamse primitieven, de mooiste tweeluiken

Tweeluiken of diptieken zijn beeldende werken die bestaan uit twee scharnierende panelen van dezelfde vorm en grootte. Het tweeluik kent een lange geschiedenis; het bereikt een hoogtepunt in de vroegnederlandse schilderkunst. Jan van Eyck,

Rogier van der Weyden, Hugo van der Goes en Hans Memling schilderden meesterwerken in dit formaat. De tentoonstelling brengt dertig tweeluiken uit de vijftiende en zestiende eeuw samen, waarvan een aantal voor het eerst sinds lang herenigd is.

Met vermoedt een sterke band tussen tweeluiken en verluchte handschriften. De in Antwerpen getoonde Lentulusbrief en het portret van Christus uit het Utrechtse Catharijneconvent zijn als het ware twee pagina's uit een boek: links tekst en rechts het portret. Een boeiende tentoonstelling.

Schiedam

Stedelijk museum, Hoogstraat 112-114
Openingstijden: dinsdag tot en met zondag
van 10.00 tot 17.00 uur
Website: www.stedelijkmuseumschiedam.nl

Tot en met 3 juni 2007

Lucebert. Schilder, dichter, fotograaf

De tentoonstelling biedt een totaalervaring: op de drie verdiepingen met schilderijen, tekeningen keramiek is de stem van de reciterende dichter te horen. Zijn bekendste uitspraken staan op de muur ('overall zanikt bagger'), je kunt naar interviewfragmenten luisteren en naar een onvervalste smartlap van Luceberts hand.

Parallel loopt in het Cobra-museum in Amstelveen een tentoonstelling van tekeningen van Lucebert.

Naast de uitgebreide catalogus is er een boekje uitgegeven met Luceberts invloed op taal (Wie wil stralen die moet branden, isbn 978 90 77907 90 9, € 12,50).

Congressen, colloquia, symposia

Call for papers

Free access to history: the past in the public sphere

An international conference, 17-19 January 2008, University of Amsterdam

Throughout Europe, attitudes towards the past changed in the decades around 1800, rendering, in effect, history a matter of public interest. This process transfers historical sources and interest from private associations, collections, monastic communities, noble estates and royal palaces (in short: from non-public enclosures) into the public sphere. This change is part of the European modernization process.

The shift from private to public occurred both in an intellectual and in a concrete-material sense, involving the establishment of museums, libraries, archives and university institutes, as well as the dissemination of texts, documents and historical knowledge by way of text editions, philological studies, historical novels, plays, operas and paintings, monuments and restorations.

Views of the past changed in the process, sometimes to the point of counterfactual (re-)invention. In their search for fresh sources, antiquaries, philologists and historians produced a new past. Fragments, remnants and ruins were cherished as irreplaceable connection point with a receding reality, and were reconstructed or reconfigured into what should constitute a coherent and meaningful History. This rendered the past both accessible, a matter of tradition, continuity and identification, and foreign, exotic, colourful.

The interface between private and public engagement with the past was the locus of contrary interests and fields of expertise; it was shared and contested between antiquarians, artists, nationalists, academics. Who could appropriate which sources? What impetus was stronger, competition or collaboration? In how

many different pursuits could a given individual participate? And was the best mode of access to the past that of painstaking source-inventory, or else that of a visionary, intuitive empathy - was, in other words, the past best brought back to life by the informed historian, or by the inspired artist? At the same time, the past so reconfigured was claimed by different orientations and loyalties. Did the past provide identification roots for the nation, the city, the region, the family, the religion? Which virtues did it exemplify?

Contributions are invited which address these issues in the late-eighteenth-century and nineteenth-century de-privatization of the past.

Topics may include:

- the dynamics of private-to-public transfer: institutionalization, conflicting claims, contested ownership;
- intermedial recycling and re-mediatization: from chronicle to painting, from novel to opera,
- from oral ballad to dramatic poem, etc.;
- how access to the past was provided: restorations, editions, collections, investigations;
- the past as sensation;
- fragmentation and de-fragmentation: the urge to collate and integrate vs. the cult of the
- Fragmentary;
- the public instrumentalization of history, the relationship between private and public-collective histories;
- methods of doing the past: amateurs, professional, visionaries;
- the creation of a new past by manipulations and forgeries.

The conference is organized by the Huizinga-Instituut (Dutch National research Institute for Cultural History), www.hum.uva.nl/~huizinga and by the research group The Construction of the Literary Past, Fac. Humanities, Univ. Amsterdam.

On behalf of the research group:

- Marita Mathijssen-Verkooijen (Chair of Modern Dutch Literature)

- Joep Leerssen (Chair of Modern European Literature) Lotte Jensen (postdoctoral researcher)

Proposals can be submitted until 1 June 2007 to Dr Lotte Jensen, L.E.Jensen@uva.nl, Dept. of Dutch Literature, Universiteit van Amsterdam, Spuistraat 134, 1012 VB Amsterdam, Netherlands

Van de IVN

Van de voorzitter

In de vorige aflevering heb ik het verslag van de bestuursvergadering halverwege afgebroken. Op die vergadering kwam ook onze missietekst aan de orde. Een missietekst? Jawel, elke vereniging met enig zelfrespect moet

tegenwoordig in 150 woorden kunnen zeggen waarom de wereld niet zonder haar kan. U zult begrijpen dat dit voor ons als bestuur een bijzondere uitdaging was. Elders in dit nummer vindt u een concepttekst. Graag vernemen wij van onze leden of er aanvullingen of veranderingen nodig zijn.

Ook verder doen we mee in de vaart der verenigingen. Op dit moment zijn we druk

Ik wens u veel leesplezier met deze editie van onze IVN-krant.

Jan Renkema

bezig met een onderhoudsbeurt van onze site. Niet om zomaar iets te vernieuwen. Dat is volgens Huizinga een van de 'fontes errorum'. Nee, we willen met een beter toegankelijke site onze leden nog beter van dienst zijn. Ook hier geldt: mocht u wensen hebben, laat het ons weten. Geven we onze leden op alle punten inspraak? Eerlijk gezegd moet het antwoord op deze vraag ontkennend luiden. We kregen van diverse moderne digitalisten de suggestie om ook ons beeldmerk te actualiseren. Over diverse voorstellen was er binnen het bestuur al zoveel discussie dat we besloten hebben om een nieuw logo in het najaar stilzwijgend in te voeren op de vernieuwde homepage van onze site. Of zegt u liever 'thuispagina' van onze 'webstek'.

Naamswijziging Neerlandica extra muros

Naar aanleiding van het besluit de benamingen 'extra muros' en 'intra muros' niet meer te gebruiken, is besloten ook de naam van het wetenschappelijk tijdschrift van de IVN, Neerlandica extra muros, aan te passen.

Met instemming van het bestuur heeft de redactie gekozen voor Internationale neerlandistiek. Deze benaming zal met ingang van de 46e jaargang, 2008, gevoerd gaan worden.

De missie van de IVN? Concept

Zoals Jan Renkema in zijn bijdrage 'Van de voorzitter' al aankondigde, vindt u hier de concept-missietekst van de IVN. Uw aanvullingen en commentaar zijn van harte welkom.

De IVN (opgericht in 1970) is de belangenvereniging voor docenten Nederlands aan universiteiten en hogescholen over de hele wereld. Met steun van de Nederlandse en Vlaamse overheid (via de Nederlandse Taalunie) biedt de IVN een podium voor de studie neerlandistiek in de ruimste zin van het woord, in ruim 40 landen aan meer dan 20.000 studenten.

De docenten leiden hun studenten op voor banen als: docent Nederlands, onderzoeker, vertaler of tolk, journalist, cultureel medewerker bij internationale instanties, of communicatiemanager in het (internationale) bedrijfsleven. De IVN stimuleert en ondersteunt onderwijs en onderzoek, met als kerndomeinen: Nederlands als tweede of

vreemde taal, vergelijkende taal- en literatuurwetenschap, cultuurgeschiedenis en interculturele communicatie.

De IVN onderhoudt een digitaal informatieplatform (www.ivnnl.com) voor de diverse regio's: het Duitse taalgebied, Midden- en Oost-Europa, Frankrijk, Zuid-Europa, Noord-Europa, Amerika, het Caribisch gebied, Zuid-Afrika en 'Azianië'. De belangrijkste activiteiten zijn: de digitale nieuwsbrief de IVN-krant, het wetenschappelijk tijdschrift Internationale Neerlandistiek, ondersteuning van bijscholing en regionale conferenties, onderzoeksbegeleiding, en een driejaarlijks congres waar de internationale neerlandistiek centraal staat.

Berichten van buiten de muren

ANBF en het jaarboek n/f

n/f6 wordt door de redactie beschouwd als een overgangsnummer: van een congresbundel tot een jaarboek. Bijdragen die zich richten op het Nederlands als vreemde taal voor Franstaligen zijn van harte welkom.

Een abonnement op deze uitgave kost 15 euro en daarmee bent u meteen lid van de Association des néerlandistes de Belgique francophone et de France (ANBF).

Zie: www.anbf.be

Onderscheiding voor Poznan

Op 22 maart jl. werden de studierichtingen, aangeboden door het Instituut voor Engelse Filologie (Instytut Filologii Angielskiej) met onderscheiding gewaardeerd door het Presidium van de Nationale Accreditatiecommissie (Panstwowa Komisja Akredytacyjna). Deze onderscheiding werd voor het eerst sinds twee jaar uitgereikt, en is de vijfde sinds het bestaan van de Nationale Accreditatiecommissie. Naast de studie Engels maken zowel Nederlandse Studies als Keltische Studies deel uit van het studiepakket binnen IFA. Wij zijn dus heel trots en blij dit aan u te mogen berichten.

Prof. dr hab. Jerzy Koch

Promotie Mona Arfs

Mona Arfs promoveerde op 28 april jl. te Göteborg, Zweden, op haar dissertatie getiteld Rood of groen? De interne woordvolgorde in tweeledige werkwoordelijke eindgroepen met een voltooid deelwoord en een hulpwerkwoord in bijzinnen in het hedendaags Nederlands.

De titel zal de deelnemers aan het Zestiende Colloquium Neerlandicum in Gent bekend voorkomen: daar gaf Mona Arfs in de Vrije Markt een drukbezochte lezing over een aspect van haar promotie-onderzoek. Deze bijdrage is opgenomen in de zojuist verschenen colloquiumbundel Neerlandistiek in contrast. Bijdragen aan het Zestiende Colloquium Neerlandicum.

In het Woord vooraf van de dissertatie staat 'Verder zou ik een aantal deelnemers aan het Zestiende Colloquium Neerlandicum in Gent op 20-26 augustus 2006 gezamenlijk willen bedanken, omdat ze me na mijn lezing zo veel positieve feedback hebben gegeven dat mijn werk daarna in een soort stroomversnelling geraakte.' Toch mooi, zo'n internationaal netwerk.

Promotie Jeroen

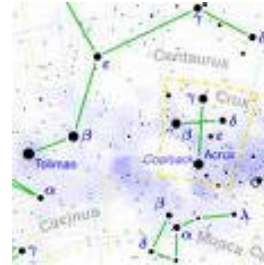
Dewulf

Begin 2007 promoveerde in Zwitserland Jeroen Dewulf, magna cum laude, op een proefschrift dat, zo schrijft Jeroen Dewulf: '[v]oor de neerlandistiek niet meteen interessant [is], omdat ik bijna uitsluitend binnen het Duitse taalgebied ben gebleven. Mijn doelstelling was eigenlijk om te proberen aan te tonen hoe zeer ons tegenwoordige denken nog van voorstellingen uit de koloniale periode beïnvloed is.'

Jeroen Dewulf is tot het eind van het lopende academisch jaar werkzaam in Braga, Portugal,

maar in juli vertrekt hij naar Berkeley, Verenigde Staten, waar hij de al enige tijd vacante Queen Beatrix Chair gaat bezetten. Hij schreef een korte introductie bij zijn proefschrift:

Het Europese wereldbeeld draagt een gewicht van vijfhonderd jaar koloniale geschiedenis. Vaak zien we daarom niet, wat we denken te zien. Een voorbeeld hiervan is het Zuiderkruis, het beroemde sterrenbeeld dat voor reizigers uit het noorden kort na het overschrijden van de evenaar zichtbaar wordt. Hoewel dit sterrenbeeld tot onze realiteit behoort, bestaat het Zuiderkruis eigenlijk niet. Wat in werkelijkheid aan de hemel schittert, zijn vier sterren; de kruisvorm is niet meer dan een interpretatie.

Kaart Zuiderkruis, bron: Wikipedia

Theoretisch was ook een ander symbool mogelijk geweest. Arabische zeelui, bijvoorbeeld, noemden die vier fonkelende sterren Het Vierkant, de Polynesiërs spraken over Het Net, terwijl de Australische aborigines aan het firmament De Twee Broers meenden te zien.

Wij hebben het begrip Zuiderkruis aan Portugese zeevaarders te danken, die als eerste Europeanen in de zuidelijke hemisfeer zeilden. Het feit dat uit deze toevallige constellatie een kruis werd gemaakt, is tekenend voor een volk, dat ooit uitgevaren was, om de wereld in het teken van het kruis te onderwerpen. Ze gingen daarbij zover, dat ze hun wereldbeeld tot in het heelal verabsoluteerden. Wat ooit als interpretatie begon, werd door het succes van deze missie deel van onze realiteit.

Neerlandistische proefschriften in Wroclaw, Polen

In het afgelopen jaar 2006 vonden aan de Universiteit Wroclaw (Polen) drie belangrijke gebeurtenissen plaats op het gebied van neerlandistische wetenschapsbeoefening.

In juli van dat jaar verdedigde Jan Urbaniak zijn proefschrift op het gebied van historische letterkunde onder de titel *Obraz polityczno-kulturowych przeobrazen XVIII-wiecznej Polski w*

spektatorowym czasopiśmiennictwie niderlandzkim lat 1730 - 1799. Specyfika i charakter komunikacji (Het beeld van politiek-culturele veranderingen van het 18e-eeuwse Polen in de Nederlandse spectatoriale geschriften uit de jaren 1730 – 1799. Specifiek en karakter van de communicatie).

De promotor van dat proefschrift was prof. dr. Stefan Kiedron, hoofd van de afdeling voor oudere Nederlandse letterkunde bij de vakgroep in Wroclaw.

In oktober 2006 werden twee proefschriften op het gebied van moderne letterkunde verdedigd.

Urszula Topolska

Urszula Topolska verdedigde haar dissertatie onder de titel *Od literatury gąstarbeiterów do literatury niderlandzkiej (1993-2003). Debiuty pisarzy niderlandzkojezycznych o podwójnych korzeniach kulturowych w perspektywie historycznoliterackiej (Van gąstarbeidersliteratuur tot Nederlandse literatuur (1993 – 2003). Debuten van Nederlandstalige schrijvers met dubbele culturele wortels in literair -historisch perspectief).*

Julia Wysocka promoveerde op het proefschrift *Tekst jako obraz. Relacje miedzy sztuka słowa a sztukami wizualnymi na przykladzie prozy poludniowoafrykanskiego pisarza Etienne'a Leroux (1922-1989) (Tekst als beeld. Relaties tussen woordkunst en visuele kunsten naar het voorbeeld van het proza van de Zuid-Afrikaanse schrijver Etienne Leroux (1922 – 1989).*

Prof. dr. Jerzy Koch

Promotor van deze beide proefschriften was prof. dr. Jerzy Koch, hoofd van de afdeling voor moderne Nederlandse letterkunde en Afrikaans bij de vakgroep in Wroclaw.

Prof.dr.habil. Stefan Kiedron

Berichten van binnen de muren

Literatuurplein.nl

Jef van Gool vertelt in Elsevier van 21 april 2007 over de boekensite van de Vereniging van Openbare Bibliotheken. 'Er zijn veertig zoekingen om een roman te selecteren. U kunt alle romans die over zeg, adoptie gaan, bij elkaar zoeken [...] verder is er een literaire wereldkaart, waarop u boeken kunt zoeken die bij een bepaalde plek horen. En dan hebben we twee tijdlijnen: één chronologisch en één thematisch ingedeeld.' 'Wij proberen alle relevante informatie bijeen te brengen. Als u bijvoorbeeld zoekt op Multatuli, dat vindt u de biografische gegevens van Eduard Douwes Dekker en bibliografische gegevens over zijn werk én nieuwsberichten over Multatuli, links naar relevante sites e.d.'

Er is ook een Forum waarop gediscussieerd wordt over literaire kwesties. Momenteel bijvoorbeeld over Connie Palmens Lucifer. www.literatuurplein.nl

Over taal

Het tijdschrift Over taal heeft nu een eigen website: www.overtaal.be. Taalnieuws allerhande, een uitgebreid archief met zoekfunctie, informatie over de redactie, taalwedstrijden, interessante taallinks en dergelijke zijn te vinden op www.overtaal.be.

Nieuwe leden Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde

In april jl. werden Geert van Istendael en Philippe Hiligsmann officieel geïnstalleerd als leden van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde te Gent.

Zomercursussen Nederlandse taal en cultuur

Naast de zomercursussen die onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie worden georganiseerd in Diepenbeek, Gent en Zeist (www.taalunieversum.org), zijn er binnen het Nederlandse taalgebied nog andere cursussen die ook al vele jaren bestaan. Zoals bijvoorbeeld de zomercursus 'Nederlands voor anderstaligen' van de Katholieke Universiteit Leuven. Deze 'intensive summer course' vindt plaats van 3 tot 31 augustus 2007 en wordt georganiseerd vanuit het instituut voor levende talen. De kosten bedragen 270 euro, exclusief huisvesting en maaltijden. e-mail info@ilt.kuleuven.be www.kuleuven.be/ilt/summercourse

Overige cursussen

De Nederlandse Taalunie faciliteert in 2007 drie cursussen voor docenten Nederlands als vreemde taal.

1. Seminarium Nederlandse Taal en Cultuur

Deze cursus is gericht op beginnende en aankomende docenten Nederlands aan universiteiten buiten Nederland en Vlaanderen. Het gaat om docenten voor wie het Nederlands niet de moedertaal is. Periode: 26 augustus - 8 september; plaats: Amsterdam - Antwerpen

2. Cursus Werken met authentiek materiaal

Deze cursus is gericht op docenten Nederlands aan universiteiten buiten Nederland en Vlaanderen. De moedertaal is niet van belang. In de cursus 'Werken met authentiek materiaal' gaan cursisten samen met een docent aan de slag om de mogelijkheden voor toepassing van diverse authentieke materialen

te ontdekken. Periode: 20 augustus - 24 augustus; plaats: Amsterdam

3. Cursus Didactiek en toetsing in het onderwijs

NVT: van theorie naar praktijk en weer terug
Deze cursus is gericht op docenten Nederlands aan universiteiten buiten Nederland en Vlaanderen. De moedertaal is niet van belang. Wilt u als docent NVT graag op de hoogte blijven van recente ontwikkelingen op het vlak van taaldidactiek en -toetsing? Houdt u ervan ervaringen uit te wisselen met collega-docenten? Dan is de cursus 'Didactiek en toetsing in het onderwijs NVT: van theorie naar praktijk en weer terug' iets voor u! Periode: 27 augustus - 1 september; plaats: Leuven

Info over deze cursussen:

<http://taalunieversum.org/taalunie/Nederlands/alsvreemdetaal.pdf>

(Overgenomen uit de nieuwsbrief van het Steunpunt Nederlands als vreemde taal, 2007, 1)

Bericht uit Woubrugge en Leiden

Bijna vakantie. Eindelijk weer eens naar mijn kleindochter, Carla, die alweer ruim 4 jaar oud is. Ze groeit drietalig op: ze heeft een Nederlandse vader, een Duitse moeder en is woonachtig in Amerika. We hebben gezien dat na verloop van tijd een soort selectieproces plaatsvindt: Duits en Amerikaans (met een mooie 'southern drawl') strijden om de eerste plaats en Nederlands komt daar - op afstand - achteraan. Haar vader spreekt Nederlands met haar, maar de vadertaal verliest het van de moedertaal. Haar passieve vaardigheid in het Nederlands is ruim voldoende, haar actieve vaardigheden beperken zich toch vooral tot zingen ('Voeten vegen' van Annie Schmidt zingt ze accentloos, en de passage 'wat een weertje, wat een weertje' laat ze vergezeld gaan van een zorgelijke beweging met haar blonde hoofdje) en enkele belangrijke woorden zoals 'alsjeblijft' en 'pindakaas'. Ze is zich bewust van de variatie in talen in haar omgeving. Als ik haar voorlees, zoekt ze

vrijwel altijd een Nederlands boek uit en als opa bij een spelletje niet meteen begrijpt wat 'Opa, you are a rock' betekent, vertaalt ze het probleemwoord gewillig met 'Stein'. Als we een poosje bij haar in de buurt zijn, sluipen er 'pannenkoeken' in haar vocabulaire, en 'Floddertje' en 'zwemmen'. En 'blijven', een woord dat ze veelvuldig gebruikt als de datum van ons vertrek nadert.

Als de colloquiumbundel naar jullie onderweg is, de mei-editie van de IVN-krant is gedistribueerd en de afspraken voor de zomercursus in Zeist gemaakt zijn, kan ik met een gerust hart op reis. Het wordt een lange vakantie, drie weken. Ik ben mijn versjesrepertoire aan het uitbreiden: ik hoop dat ze Edward van de Vendel leuk vindt ('Alle guppies die ik had/zwemmen nu in onze kat' enz.), zo niet, dan heb ik nog wel een aftelversje in de aanbieding.

Marja Kristel

Colofon

De IVN-krant is een uitgave van de
Internationale Vereniging voor
Neerlandistiek

Van Dorthstraat 6
2481 XV Woubrugge, Nederland
tel. ++ (31) 172 518 243, fax ++
(31) 172 519 925
e-mail bureau@ivnnl.com-website
www.ivnnl.com

(Dinsdag, woensdag en donderdag
bereikbaar via de Universiteit Leiden
(Nederlands/Dutch Studies), tel. + 31
71 527 2110;
j.m.kristel@let.leidenuniv.nl).

Eindredactie: Marja Kristel

Correspondenten: Mona Arfs (Noord-
Europa), Antoinet Brink (Zuid-
Europa), Eliza Gustinelly en Yanna
Parengkuan (Indonesie), Stefan
Kiedron (Midden- en Oost-Europa),
Lut Missinne (Duitsland), Guy
Janssens (Franstalig België), Laurent
Reguer (Frankrijk), Roel Vismans
(Verenigd Koninkrijk).

Deadline kopij voor de volgende
editie: 1 september 2007.

De IVN-krant verschijnt in principe
zes maal per jaar in een
elektronische editie.

Voorgaande nummers, vanaf
jaargang 7 (2002), zijn in te zien via
www.ivnnl.com, klik door naar IVN-
krant.

Wilt u ook de IVN-krant ontvangen?

U kunt zich kosteloos abonneren
door een e-mail te sturen naar
bureau@ivnnl.com met een
regeltje waarin u zich aanmeldt
voor de IVN-krant en aangeeft op
welk e-mailadres u de IVN-krant